

Júdás vagy Péter?

Textus: „Péter így szólt hozzá: Az én lábamat nem mosod meg soha. Jézus így válaszolt neki: Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám. Simon Péter erre ezt mondta neki: Uram, ne csak a lábamat, hanem a kezemet, sőt a fejemet is! Jézus így szólt hozzá: Aki megfürdött, annak csak arra van szüksége, hogy a lábát mossák meg, különben teljesen tiszta. Ti is tiszták vagytok, de nem mind. Mert tudta, ki árulja el, azért mondta: Nem vagytok mindnyájan tiszták.” Jn 12,6-11

Szeretett Testvérek!

Mit érdemel Péter? Lábmosást vagy fejmosást? Egyértelmű! Nem. Nem azt. Hanem lábmosást. Persze! Hiszen itt van előttünk, a maga buzgóságával és olykor tudatlanságával. Nem akar ő rosszat, s ezt Jézus is tudja, épp ezért érte is fáradozik, akárcsak értünk. Jézus megmagyarázza, hogy ez a tett, a lábmosás nincs ellentétben a hatalmával, hanem ez a vele való közösséget szolgálja.

Péter ezt megértette, de extra kéréssel áll elő: „Uram, ne csak a lábamat, hanem a kezemet, sőt a fejemet is!” Ez két dolgot jelent. Először is, hogy mennyire fontos Péternek a Krisztussal való közösség. Másodsor, hogy Péter tanításra szorul, hiszen Jézus tettének nincs szüksége a péteri, az emberi korrekcióra. Nyilvánvaló, hogy itt a keresztségről van szó, amely a tökéletes tisztaságot jelenti. Sem megisméltésre, sem kiegészítésre nincs szükség, ahogyan Péter óhajtaná. *A lábmosás a szolgáló szeretet szimbóluma, amit Jézus a tanítványai iránt tanúsít.* A tanítványok a keresztség által már alapvetően tiszták. És ezt a tisztaságot kell megtartani, méghozzá a Jézussal való közösség által.

Az élet útjának járása közben ahogyan az ember lábát belepí az út pora, és szükséges annak a lemosása, ugyanúgy szüksége van az embernek a lelki megtisztulásra is. Tehát szükség van a mindennapi életben elkövetett bűnök bocsánatára, az úrvacsorára, a bűnbocsánat elfogadására ismét. Tisztává csak úgy lehet az ember, ha nem csak külsőleg tartozik Jézushoz, hanem teljes szívvel. Jézus pontosan tudta, hogy ki az, aki nem *tiszta* a tanítványok közül. Pontosán tudta, hogy ki az, aki nem csak látszat szerint van ott mellette, hanem teljes szívvel és lélekkel. *Ő látja, hogy kiben mi rejtőzik.* Látja, hogy *ki mire képes.* Látja, hogy *ki hova tartozik.*

Tudta, hogy Júdás szolgáltatja ki őt, de ő ennek ellenére sem zárja ki a szeretetet hirdető aktusból. *Mindent tud az emberről, és mindent megtesz érte.* Jézus „időben” jelezte a bajt, a tisztátalanságot, de Júdás mintha meg sem hallaná. *A neki szóló szolgálat nem indítja szándéka megváltoztatására.* Júdás az a típus, akiben Jézus szava, tette nem idéz elő változást. Ragaszkodik elhatározásához, amivel Jézus és Isten-ellenessé vált. Jézus kijelenti, hogy nem mindnyájan tiszták a jelenlévők közül. Jézus előtt nem tudjuk leplezni tisztátalanságunkat, csak ember-ember előtt tudja. Péter reprezentálja a mindenkori keresztyén embert, akik a kereszthalál által elnyerik a megtisztulást, és tisztává lesznek. Júdás viszont a képmutató, hazug keresztyének prototípusa, akiket a Krisztus ellenes tette határoz meg.

Jézus tudatában volt annak, hogy közel van a megaláztatásának és megdicsőülésének órája. Sőt tudatában volt Júdás árulásának is, de a tudat nem tette gőgössé, nem tette keserűvé. A reményteljes jövő bizonyossága és az övéi iránti szeretete határozza meg végig tanítványai között végzett munkáját. Az elmenetele nem azt jelenti, hogy megszűnik a Mester-tanítvány kapcsolat, hanem annak jellege változik meg: *bensőséges, lelki közösségé alakul.*

Legyünk mi is Péterhez hasonlóvá, és engedjük napról-napra megmosni a lábunkat Jézus szeretete által, hogy tudjuk hirdetni és szolgálni az Ő közösségét! Ámen